

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 26/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG VIII: NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT”

Nhiều người niệm Phật nhưng không có thành tựu nên họ quay lại bài bác pháp môn niệm Phật. Nếu chúng ta không hiểu một cách tường tận thì chúng ta niệm Phật sẽ không có lực, chúng ta sẽ dần mất đi niềm tin. Cuốn **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”** là những lời dạy thiết yếu giúp người học Phật, người niệm Phật có mục tiêu, phương hướng rõ ràng. Nếu người học Phật mà không có mục tiêu rõ ràng thì họ sẽ không thể có thành tựu. Chúng ta học Phật mục tiêu là để làm Phật, niệm Phật mục tiêu là để vãng sanh. Nhiều người nói rằng họ không biết là họ có thể vãng sanh hay không nếu chúng ta không xác quyết thì chúng ta không thể làm một cách khẩn thiết. Trong đời sống, chúng ta thường rất khẩn thiết trong nhiều việc nhưng chúng ta lại rất xem thường việc thoát ly sinh tử.

Hòa Thượng nói: **“Niệm là tưởng. Ngày ngày chúng ta tưởng Phật chính là trong tâm chúng ta chân thật có Phật. Mỗi niệm chúng ta đều có A Di Đà Phật chính là chúng ta có tâm, nguyện, hạnh của A Di Đà Phật”**. Chúng ta quán sát, hàng ngày khi chúng ta niệm Phật thì trong tâm chúng ta có Phật không? Nếu chúng ta niệm Phật nhưng tâm chúng ta chỉ có buồn vui, thương ghét, giận hờn thì chúng ta giống như Tổ Sư Đại Đức nói: **“Đau ốm, rách họng, chỉ uống công”**. Chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta vẫn bị chi phối bởi tập khí, phiền não vì chúng ta không có tâm, nguyện, hạnh của Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chân thật niệm Phật, chúng ta có tâm nguyện hạnh của Phật A Di Đà thì chúng ta phải đem “Kinh Vô Lượng Thọ” biến thành tư tưởng hành vi của chính mình”**. Trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”** nói rõ về ba nghiệp, về 48 Nguyện của Phật A Di Đà. Phật tâm là chúng ta nghĩ đến việc của chúng sanh, của cộng đồng, chúng ta không nghĩ đến việc cá nhân.

Trong một kiếp, tiền thân của Thích Ca Mâu Ni Phật là một người thương nhân, trong một chuyến đi buôn, vị thương nhân này đi cùng 500 thương nhân khác. Trên đường đi, vị thương nhân này phát hiện ra có một tên cướp đang lẩn trốn trong đoàn thương nhân, tên cướp muốn giết 500 người thương nhân khác để chiếm tài sản. Vị thương nhân là tiền thân của Đức Phật nhìn thấy rõ, nếu Ngài không ngăn chặn tên cướp này lại thì 500 người sẽ bị giết và tên cướp cũng phạm phải tội giết người nên Ngài đã ra tay trước để ngăn chặn. Mặc dù vị thương nhân này biết rằng mình sẽ phải nhận quả báo do hành vi giết tên cướp nhưng vì hơn mạng sống của hơn 500 người nên

Ngài vẫn chấp nhận làm. Vị thương nhân này đã có tâm rất từ bi, tâm Ngài chính là tâm Phật. Chúng ta mở rộng tâm thì chúng ta sẽ nhìn rõ những việc gì sẽ lợi ích được cho nhiều người.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không chỉ niệm Phật ở trên miệng mà trong tâm chúng ta phải có Phật”**. Hòa Thượng từng nói: **“Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn”**. Tâm của Phật là tâm rộng lớn, các Ngài muốn mang lại lợi ích chúng sanh lâu dài. Các Ngài muốn, hiện tại chúng sanh thoát khỏi khổ đau, tương lai chúng sanh vượt thoát được sinh tử.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm Phật để người khác nhìn thấy thì đây cũng là phương pháp để độ chúng sanh. Nhưng chúng ta phải niệm Phật để tâm, nguyện, hạnh của chúng ta tương ứng với tâm, hạnh, nguyện của Phật. Tâm Phật là tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Phật nguyện là nguyện giúp đỡ tất cả chúng sanh sớm thành Phật. Phật hạnh là chúng ta phải thật làm. Ngay trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta phải tùy phận, tùy lực, giúp đỡ tất cả chúng sanh phá mê, khai ngộ”**. Chúng ta là một người quét rác thì chúng ta cũng phải làm một người quét rác tận trách nhiệm. Nếu một người quét rác làm việc một cách tận tâm tận lực thì họ cũng có thể độ được chúng sanh.

Một lần, tôi đến một công viên rất đẹp, tôi nhìn thấy người quét rác đang vun rác vào trong các bãi cỏ. Nếu người đi đường nhìn thấy hành động này họ sẽ thấy rất phản cảm. Chúng ta có sức ảnh hưởng lớn thì chúng ta có thể ảnh hưởng, giúp đỡ được một cộng đồng lớn. Năng lực của chúng ta nhỏ, hạn chế thì chúng ta chỉ cần làm hết khả năng của mình. Thay vì, chúng ta trồng rau, cắt cỏ một cách nhanh chóng, qua loa trên diện tích lớn thì chúng ta chỉ cần làm một đoạn ngắn một cách chính chu, hoàn thiện thì chúng ta cũng đã chinh phục được người khác. Chúng ta muốn đạt được tùy phận, tùy lực thì tâm chúng ta phải đạt đến chân thành. Người có Tâm Bồ Đề thì họ sẽ biết tùy phận, tùy lực.

Ngày trước, khi tôi bắt đầu đi giảng, tôi thấy một số người nói sai lời của Hòa Thượng nên tôi muốn chia sẻ lại một cách chính xác những lời của Hòa Thượng. Tôi đi đến đâu thì tôi cũng chỉ tặng quà, chỉ tặng chứ không nhận. Khi đó tôi thường đi chia sẻ cùng sáu người học trò, một hôm có một số đồng tu rất thân muốn gửi cho chúng tôi sáu chiếc phong bì. Nhưng tôi nói, tôi đã lập nguyện là tôi không bao giờ nhận bất cứ lợi ích gì nên tôi từ chối nhận. Hiện tại, họ đã không còn nghe pháp Hòa Thượng nhưng khi gặp lại tôi họ vẫn có sự tôn trọng. Tôi cũng đã tự nhắc mình, nếu tôi nhận một thì ngay ngày hôm đó tôi sẽ bỏ ra hai. Chúng ta tổ chức các buổi lễ tri ân, đại chúng ngày càng ủng hộ nhiều hơn. Chúng ta làm các vườn rau, làm đậu để tặng, những món quà này nếu quy thành tiền thì giá trị không lớn nhưng công sức của chúng ta sẽ làm người khác cảm động. Chúng ta làm bằng tâm chân thành thì chúng ta sẽ làm cảm động người. Tâm chân thành là tâm vô điều kiện. Chúng ta phải cảm ơn những người nhận vì không

có họ thì chúng ta không thực hiện được sứ mạng tận tâm tận lực làm lợi ích chúng sanh của mình. Chúng ta phải tùy phận, tùy lực làm. Tất cả chúng ta đều có thể làm được. Một người đi ăn xin, một người công nhân quét rác cũng có thể làm được. Người ăn xin mà xin được nhiều thì họ có thể chia sẻ lại cho những người bệnh khổ, những người nghèo khó hơn họ. Đó là họ tái tạo phước báu.

Một lần, khi tôi đi giảng ở một ngôi làng của những người mù, tôi hỏi mọi người, hôm nay, khi nhận quà mọi người có nghĩ là mình sẽ chia sẻ lại với những người có hoàn cảnh khó khăn hơn mình không. Nhiều người tỏ vẻ rất ngạc nhiên vì trong tâm họ không có ý niệm chia sẻ với người khác. Trong một kiếp, tiền thân của Thích Ca Mâu Ni Phật cũng đã từng bị đọa trong Địa ngục, khi Ngài nhìn thấy Nguưu Đầu Mã Diện đang hành hạ người bên cạnh thì Ngài liền nói là Ngài muốn chịu hình phạt thay cho họ. Khi Nguưu Đầu Mã Diện dùng hình phạt với tiền thân của Thích Ca Mâu Ni Phật thì Ngài liền thoát khỏi cảnh Địa ngục. Một người bần khổ khởi được ý niệm vì người thì họ cũng liền thoát khổ. Khi họ khởi được ý niệm vì người thì trong nội tâm của họ đã không còn bí bách. Chúng ta phải ngày ngày, tùy phận, tùy lực để làm lợi ích cho chúng sanh.

Hiện tại, chúng ta đang tích cực giúp người, tặng quà cho người. Hòa Thượng nói: **“Bất cứ ai ở địa vị nào thì khi nhận được quà họ cũng sẽ rất vui!”**. Có nhiều người cho rằng, nếu họ tặng quà cho người khác thì họ sẽ mất. Nhà Phật nói: **“Xả là đắc”**. Xả là được. Có hai ông bà ở Huế phát tâm cho chúng ta mượn đất để làm vườn rau, ông cũng nói với các con để khi ông mất thì các con vẫn duy trì việc cho mượn đất. Chúng ta mới làm đậu sạch được 3 ngày thì có người phát tâm tặng chúng ta 1 tấn đậu nành sạch, tặng điện.

Trước đây, khi tôi đi bốn ba khắp nơi, tôi cũng gặp rất nhiều khó khăn, tôi phải lấy tiền công phiên dịch để đặt vé máy bay để di chuyển. Mỗi lần tôi đi tặng quà ở các nơi cũng hết chi phí khoảng năm mươi, bảy mươi triệu. Tôi không nhận quà nên mỗi lần tôi đều tay không trở về nhà. Hai lần đầu tôi tự an ủi mình là tôi chỉ lỗ lần này còn từ lần sau thì tôi sẽ được hòa vốn. Đến lần thứ ba thì tôi nghĩ lần này tôi xác định lỗ trắng. Từ đó về sau tôi an nhiên, tự tại. Tôi làm tùy phận, tùy lực làm nhưng tôi càng làm thì càng mạnh mẽ hơn. Khi tôi chuẩn bị đi đâu giảng thì mọi người thường mang rất nhiều quà đến để tôi mang đi tặng cho đại chúng. Trong tâm chân thành của chúng ta có đầy đủ tất cả. Chúng sanh không chu đáo nhưng Phật Bồ Tát chu đáo hơn nhiều.

Hòa Thượng nói: **“Trong cuộc sống chúng ta phải tận tâm tận lực giúp chúng sanh phá mê khai ngộ. Đây chính là sự nghiệp mà Phật Bồ Tát đã làm. Nhà Phật gọi đây là: “Nhu Lai gia nghiệp”**. Gia nghiệp của Phật là giúp tất cả chúng sanh giác ngộ. Người học Phật là người kế thừa gia nghiệp của Như Lai, kế thừa sự nghiệp làm lợi ích chúng sanh. Chúng ta không làm một cách tùy tiện qua loa mà chúng ta dùng phương tiện khéo léo nhất, dùng trí tuệ để làm.

Hòa Thượng nói: **“Trong thế giới Ta Bà này phương tiện để độ chúng sanh chính là chúng ta khuyến bảo chúng sanh. Đây chính là ngôn giáo”**. Chúng ta tích cực giảng dạy để khuyến bảo mọi người. Có những nơi thì chúng ta tích cực giảng dạy chuẩn mực của người xưa, chuẩn mực của Thánh Hiền, có những nơi thì chúng ta tích cực giảng dạy giáo huấn của Phật. Người học tập phải biết dụng tâm, hiện đại hóa phương pháp khuyến bảo chúng sanh đây chính là chúng ta dùng những phương tiện khéo léo nhất. Mục đích của Phật, của Thánh Hiền là muốn giúp chúng sanh trở thành người tốt vậy thì chúng ta giúp họ trở thành người tốt là được!

Hòa Thượng nói: **“Thân giáo là chúng ta phải làm ra tấm gương để cho mọi người xem. Nếu chúng ta có thể làm thân giáo, ngôn giáo viên mãn thì người trong gia đình, người xung quanh cũng sẽ cảm động, tìm đến cầu học”**. Trước đây, có người cho rằng chúng ta đi chia sẻ nếu chúng ta không lấy tiền thì chúng ta sẽ lấy những thứ khác vì ngày nay, con người dùng nhiều phương tiện chỉ để lấy tiền của người. Họ không tin thì chúng ta phải làm cho họ tin. Nếu tôi vẫn còn ở thế gian thì tất cả những gì liên quan đến tôi thì tôi chỉ để tặng cho. Đây là lời tôi tự nhắc nhở chính mình!

Khi chúng ta giảng dạy thì chúng ta phải biết dùng sự hỗ trợ của những phương tiện hiện đại. Giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền là để chúng sanh trở thành người tốt vậy thì chúng ta chỉ cần đạt được mục đích là được. Khi tôi mặc bộ quần áo vét để chia sẻ Phật pháp thì một số người cũng sẽ cảm thấy khó chịu. Người thế gian nói: **“Chiếc áo không làm nên Thầy tu”**. Điều quan trọng là đức hạnh của chúng ta, là chúng ta có thể làm lợi ích được cho nhiều chúng sanh. Người học Phật chúng ta thường khô cứng. Nhiều người thường mặc bộ đồ nâu nhẵn nheo, có mùi khiến cho người khác nhìn thấy thì họ cảm thấy sợ. Có một số người lại chỉ chú trọng hình thức nhưng trong nội tâm họ vẫn phiền não, vọng tưởng, chấp trước.

Hòa Thượng đã nhắc chúng ta nhiều lần: **“Chúng ta phải hiện đại hóa Phật pháp thì chúng ta mới tiếp cận được chúng sanh thời hiện đại”**. Chúng ta học giáo huấn của Thánh Hiền, của những tấm gương đức hạnh, của Phật để chúng ta hoàn thiện học nghiệp của chính mình. Nơi nào cần chuẩn mực của Thánh Hiền, của những tấm gương đức hạnh, của Phật thì chúng ta chia sẻ với họ. Chúng ta trở về với tự tánh thì trong tự tánh của chúng ta đã bao gồm tất cả. Trong **“Kinh Hoa Nghiêm”** nói: **“Nhất tức nhất thiết, nhất thiết tức nhất”**. Một là tất cả, tất cả là một. Chuẩn mực của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát đều từ tâm chân thành lưu xuất ra. Tất cả những chuẩn mực đều từ tâm chân thành lưu xuất ra vậy thì chúng ta trở về với tâm chân thành thì trong tâm chúng ta sẽ có tất cả. Tâm chúng ta chân thành thì mọi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta đều sẽ chân thành.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!